

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/94/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8210200850
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8210200850.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: Slovak Telecom, a.s., so sídlom Karadžičova 10, 825 13 Bratislava, IČO: 35 763 469 zast. JUDr. Oliverom Balážom, advokátom, Zámocká 10, 811 01 Bratislava proti žalovanému: C. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. I. XXXX/XX, XXX XX R., zast. opatrovníkom JUDr. F.K., vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu D., za účasti vedľajšieho účastníka na stane žalovaného Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov, o zaplatenie 348,82 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č. k. 3C/82/2010-101 zo dňa 05.02.2013 takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v jeho napadnutej časti, t . j . vo výroku o povinnosti žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania.

Žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania vo výške 25,31 Eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku, advokáta so sídlom AK v Stropkove v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy prvostupňového a odvolacieho konania vo výške 123,04 Eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku, a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozhodol tak na základe žaloby, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 348,82 Eur s 8,5 % ročným úrokom z omeškania od 28.07.2008 do zaplatenia a žiadal náhradu trov konania. Istina pozostávala zo sumy 99,87 Eur ako nezaplatených faktúr za elektronické komunikačné služby a zo sumy 248,95 Eur ako nároku za dojednanú zmluvnú pokutu.

Súd prvého stupňa vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 3C/82/2010-59 zo dňa 20.05.2011 tak, že žalobe vyhovel. Uvedený rozsudok bol uznesením Krajského súdu Prešov č. k. 19Co/44/2011-84 zo dňa 12.06.2012 zrušený a vec bola vrátená súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Po novom prejednaní veci súd prvého stupňa citujúc ust. § 43 ods. 1, 2 a ods. 5, § 42 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/, ods. 4 písm. a/ a b/ a § 5 ods. 7 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách ako aj citujúc § 39, § 40 ods. 1, § 37 ods. 1, § 41 a § 52 ods. 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 4, 5 a § 54 ods. 1, 2, § 48 ods. 1, 2, § 451, § 457, § 544 ods. 1, 2, § 545a a § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, aj § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. s poukazom na ust. § 107 ods. 1 OZ žalobu zamietol dôvodniac, že zo strany žalobcu došlo k platnému odstúpeniu od zmluvy dňom 16.11.2007, kedy došlo k zrušeniu zmluvy od

začiatku (ex tunc). Momentom odstúpenia od zmluvy nastal medzi účastníkmi právneho vzťahu režim bezdôvodného obohatenia v zmysle § 457 OZ. Prítom nárok na zmluvnú pokutu zanikol už samotným odstúpením od zmluvy a tým, že uvedené dojednanie bolo považované za neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. Vo vzťahu k bezdôvodnému obohateniu vo výške nezaplatených služieb v sume 99,87 Eur bola vznesená námietka premlčania v zmysle ust. § 107 ods. 1 OZ. Žaloba bola preto v celom rozsahu zamietnutá, nakoľko nárok na bezdôvodné obohatenie sa premlčal dňom 16.11.2009, teda uplynutím 2-ročnej subjektívnej premlčacej lehoty počítanej odo dňa 16.11.2007, kedy došlo k odstúpeniu od zmluvy. Žalobcovi tak nepatrí nárok na zaplatenie služieb predstavujúcich bezdôvodné obohatenie, ktorý je premlčaný, ani nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty pre jej neprijateľnosť.

Výrok o trovách konania súd prvého stupňa odôvodnil ust. § 142 ods. 1 v spojení s ust. § 151 ods. 1 O. s. p. Žalovaný si trovy neuplatnil, aj keď bol v konaní úspešný. Žalobca bol v konaní neúspešný, preto súd vyslovil, že nemá nárok na náhradu trov konania.

Trovy konania boli priznané vedľajšiemu účastníkovi ako trovy právneho zastúpenia vychádzajúc z hodnoty veci uplatnenej žalobou vo výške 348,82 Eur, a to za 1 úkon právnej služby po 26,56 Eur, a to prevzatie a príprava zastúpenia za odvolanie zo dňa 09.01.2013 a vyjadrenie zo dňa 07.05.2012 + režijný paušál 1 x 7,41 Eur (za rok 2011), 1 x 7,63 Eur (za rok 2012) + DPH 20 % vo výške 20,51 Eur, teda spolu 123,04 Eur, a to v zmysle § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a/, ods. 2 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. Súd prvého stupňa preto uložil žalobcovi povinnosť uhradiť vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu trovy konania vo výške 123,04 Eur.

Proti výroku rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bola priznaná náhrada trov konania vedľajšiemu účastníkovi a uložená povinnosť žalobcovi nahradiť ich na účet jeho právneho zástupcu vo výške 123,04 Eur v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Súdu prvého stupňa vytýkal, že tento dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Podľa odvolateľa právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane žalovaného nemá právo na náhradu trov konania, keďže nejde o účelne vynaložené náklady na bránenie práva. S týmto názorom sa stotožnili aj viaceré sudy, keď v svojich rozsudkoch nepriznali náhradu trov právnenému zástupcovi Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS. V tejto súvislosti dal do pozornosti rozhodnutia Okresného súdu Bratislava III., Bratislava IV., Okresného súdu v Prešove. Poukázal tiež na novelizované znenie § 137 O. s. p. so záverom, že právnická osoba, ktorá zastupuje účastníka na základe zákona má nárok na hotové výdavky, čo je treba rozumieť vecné výdavky, nie výdavky na mzdu. Priznanie trov právnenému zástupcovi Združenia je preto v rozpore so zákonom ako aj zásadou hospodárnosti a podstatou Združenia. Ak vedľajší účastník si uplatňoval vecné výdavky, mal ich riadne a včas vyčísliť. Ak ich nevyčísliť, mal súd postupovať podľa § 151 ods. 2 O. s. p. Vedľajší účastník vystupuje na strane účastníka, ktorého v konaní podporuje (§ 93 ods. 2 O. s. p.). Náhradu trov konania môže súd priznať iba účastníkovi konania (s výnimkou štátu podľa § 148 O. s. p.). Vedľajší účastník na rozdiel od hlavného intervienta je treťou osobou. Navrhol preto napadnutý rozsudok zmeniť tak, že vedľajšiemu účastníkovi sa náhradu trov konania nepriznáva.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril vedľajší účastník tak, že navrhol rozsudok v jeho napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť a žiadal priznať trovy odvolacieho konania vo výške 25,31 Eur pozostávajúce z vyjadrenia k odvolaniu vo výške 13,28 Eur (§ 14 ods. 3 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z.), režijného paušálu vo výške 7,81 Eur (§ 16 ods. 3 citovanej vyhlášky) a 20 % DPH vo výške 4,22 Eur. V podaní uviedol, že trovy konania boli priznané nie právnenému zástupcovi, ale vedľajšiemu účastníkovi. Pri rozhodovaní o trovách vedľajšieho účastníka súd prvého stupňa postupoval v súlade s legislatívou Európskej únie, judikatúrou Súdneho dvora EÚ a v súlade s ustálenou súdnou praxou a právnou teóriou. Poukázal v tejto súvislosti na článok č. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ, článok 38 Charty základných práv EÚ ako aj článok 47 Charty základných práv EÚ. K dôvodnosti priznania trov vedľajšieho účastníka upriamil pozornosť aj na novelizované znenie § 137 O. s. p., podľa ktorého trovy konania sú okrem iného aj náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného

predpisu. A taktiež dal do pozornosti zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Uviedol, že novelizovaná právna úprava zohľadňuje aj rozsudok Súdneho dvora EÚ z 22.12.2010 vo veci DEB proti Spolková republika Nemecko C-279/09, podľa ktorého účinná súdna ochrana, aká je stanovená v článku 47 Charty základných práv EÚ, sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovolávali právnické osoby, a pomoc poskytnutá na základe tejto zásady môže zahŕňať najmä oslobodenie od platenia trov konania alebo zastupovanie advokátov. Práve Združenia na ochranu spotrebiteľov majú právo v súlade so zákonom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov (zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa).

Ak platí, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník hlavný, potom neexistuje dôvod nepriznať vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia za situácie, ak nárok na náhradu trov vznikne účastníkovi, ktorého vedľajší účastník v konaní podporoval. V tejto súvislosti poukázal na § 18 a § 93 ods. 4 O. s. p.

Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno vo všeobecnosti odvodiť z článku 47 ods. 2 Ústavy, podľa ktorého „každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom.“

Ústavný rozmer práva účastníka na náhradu trov konania v úspešnom súdnom spore vyplýva aj z Nálezu Ústavného súdu SR napr. II. ÚS/78/03, II. ÚS/31/04, II. ÚS 56/05, IV. ÚS/147/08, II. ÚS/122/09.

Podľa vedľajšieho účastníka najnovšia rozsiahla judikatúra slovenských odvolacích súdov zaujala v súlade s európskou líniou ochrany spotrebiteľa, v súlade s právnymi aktmi EÚ, vnútroštátnymi normami, ale aj judikatúrou Súdneho dvora EÚ, Ústavného súdu SR a Najvyššieho súdu SR presvedčivý väčšinový názor o principiálnom práve vedľajšieho účastníka na náhradu trov právneho zastupovania v sporoch, v ktorých bol vedľajším účastníkom podporovaný účastník úspešný a vznikol mu nárok na náhradu trov. Príkladmo poukázal na rozhodnutia Krajských súdov Trnava, Nitra, Trenčín, Žilina, Banská Bystrica, Košice a Prešov.

Krajský súd v Prešove (ďalej len "odvolací súd") príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len O. s. p.), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O. s. p.) preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 1, 2 O. s. p. zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, ktorým odôvodnil napadnutý výrok, t. j. výrok o povinnosti žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania.

Je nepochybné, že v konaní bol úspešný žalovaný, na ktorého strane vystupoval ako vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, ktorý bol zastúpený JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom. Správne preto súd prvého stupňa na rozhodnutie o trovách konania aplikoval ust. § 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 O. s. p. V konaní úspešný žalovaný si náhradu trov konania neuplatnil, ale trovy konania si uplatnil a boli priznané vedľajšiemu účastníkovi, ktorý podporoval úspešného účastníka, t. j. žalovaného v tomto spore.

Z ust. § 93 ods. 2, 3, 4 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení zmien a doplnkov vyplýva, že ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníka súd rozhodne len na návrh. V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Z uvedeného je potrebné vyvodiť, že vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove vystupoval v konaní na podporu žalovaného, ktorý bol v konaní jednoznačne úspešný. Keďže nie je možné odoprieť vedľajšiemu účastníkovi právo dať sa zastúpiť advokátom, z toho plynie aj povinnosť v spore neúspešnej strany nahradiť aj vedľajšiemu účastníkovi trovy konania pozostávajúce aj z trov právneho zastúpenia.

Je nepochybné, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, čo je zrejmé z ust. § 93 ods. 4 O. s. p. Občiansky súdny poriadok v ust. § 24 a nasledujúcich umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť i advokát. Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach pritom nevylučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom sa nemohol dať zastúpiť zástupcom, a aby len z toho dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. Náklady s tým spojené sú vždy potrebné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom.

Odvolací súd ešte k odvolacím dôvodom uvádza, že nie je možné súhlasiť so žalobcom, že právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane žalovaného nemá právo na náhradu trov konania, keďže nejde o účelne vynaložené náklady na bránenie práva. S týmto názorom sa nedá súhlasiť, najmä za situácie, keď zo spisu nepochybne vyplýva, že práve vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania, čo jednoznačne viedlo k takému rozhodnutiu súdu prvého stupňa, ktorého úspešným účastníkom sa stal žalovaný. Teda práve konaním vedľajšieho účastníka bola žaloba voči žalovanému zamietnutá. Účelnosť trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka je preto jednoznačne preukázaná.

Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t. j. vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom, ako vo výroku vecne správny postupom podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ust. § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. V odvolacom konaní úspešná žalovaná strana má právo na náhradu trov konania proti neúspešnému žalobcovi. Takto vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania vo výške celkom 25,31 Eur, ktoré pozostávajú z odmeny za právne zastúpenie, a to za 1 úkon právnej pomoci, t. j. vyjadrenie k odvolaniu vo výške 13,28 Eur podľa § 14 ods. 3 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov + režijný paušál vo výške 7,81 Eur (podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky, a to za úkon realizovaný v roku 2013) a 20 % DPH čo je 4,22 Eur. Takto celkom trovy odvolacieho konania predstavujú sumu 25,31 Eur. Odvolací súd preto priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy odvolacieho konania vo výške trov právneho zastúpenia v sume 25,31 Eur, ktoré uložil žalobcovi zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku, advokáta so sídlom Advokátskej kancelárie v Stropkove do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Žalobca a vedľajší účastník si trovy odvolacieho konania neuplatnili, preto aplikujúc ust. § 224 ods. 1 za použitia § 151 ods. 1 O. s. p. o ich trovách nebolo rozhodované.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.